

Predmet: Veljko Marić – Rastovac

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po-47/2010

Glavni pretres: 5.04.2011.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Predlog odbrane

Pre početka ispitivanja svedoka odbrana je iznela predlog za izdvajanje iz spisa zapisnika o saslušanju svedoka Ane Slijepčević, Ivana Frantala, Darka Černija, Josipa Kisela i Alojza Fijele, koji su saslušani pred Županijskim sudom u Bjelovaru, s obzirom da su ispitani u predmetu protiv nepoznatog učinioca, te ne mogu biti korišćeni kao dokaz protiv optuženog Marića. Tužilac se protivio predlogu odbrane i izneo da su zapisnici pribavljeni na zakonom predviđen način. Veće je donelo rešenje kojim je odbilo predlog odbrane.

Ispitivanje svedoka Josipa Kisela

Svedok živi u Ivanovom Selu, gde je živio i pre rata. Poznao je porodicu Slijepčević, njihova kuća bila je prva sa desne strane kada se krene iz pravca Ivanovog Sela. Rastovac je bio mešovito selo i odnosi su bili dobri. Petar Slijepčević bio je dobar čovek, ali ne zna da li je u kritično vreme pripadao nekoj oružanoj formaciji. Svedok se tada bio pridružio hrvatskim snagama. Kada su sa punkta u Ivanovom Selu krenuli u akciju *čišćenja* Rastovaca čini mu se da je optuženi Marić imao crnu ili plavu okruglu kapu [beretka]. Nakon kritičnog dana [31.10.1991.] je na putu ispred kuće Slijepčevića pronašao jednu vojničku kapu. Sutradan je kapu odneo u prodavnicu i pitao je čija je kapa. Svi prisutni, među kojima misli da je bio i optuženi Veljko Marić, rekli su da kapa nije njihova, tako da je kapu spustio na pult prodavnice i izašao. Nakon mesec dana vozio je Anu Slijepčević, Petrovu suprugu, u Grubišno Polje i tada mu je ona rekla da je njenog supruga ubio Veljko Marić, a da nije to morao da uradi jer je sa njihovom ćerkom Ljubom išao u školu. Nakon ubistva Ana je u kući našla vojničku kapu koju je izbacila iz kuće na put.

Ispitivanje svedoka Alojza Fijala

Svedok živi u Rastovacu. Rat je za stanovništvo počeo 21.09.1991. kada su Srbi napali Ivanovo Selo. Poznao je porodicu Slijepčević, bili su u dobrim odnosima. Njihova kuća bila je prva sa desne strane kada se krene iz pravca Ivanovog Sela dok je njegova kuća bila preko puta njihove. Tog dana kada je Petar Slijepčević ubijen nije bio u selu. Rastovac je bio u rukama Srba, tako da mu je jedan prijatelj Srbin rekao da je bolje da se skoni iz sela jer ukoliko ga budu zarobili i odveli u Peratovicu ili Grubišno Polje neće moći da mu pomogne. Ivanovo Selo držali su Hrvati. Ipak, njegova i kuća Slijepčevića bile su na *ničijoj zemlji* jer ju se nalazile na početku sela dok su se Srbi stacionirali u centru. Kada se nakon nekoliko dana vratio, čuo je da je Petar ubijen. Sa Petrovom ženom Anom o tome nije pričao ali je čuo šta se desilo od ljudi iz sela. U njegovoj kući bili su njegova bolesna majka i brat i supruga, koja je kada je čula da se nešto dešava pobešla u podrum, tako da ništa nije videla. Petar Slijepčević je sahranjen u školskom dvorištu, ali je nekon nekoliko vremena telo preneto na pravoslavno groblje. Optuženog Veljka Marića nije znao pre rata, ali zna da je posle rata vozio kamion. Ne zna da li je u kritično vreme optuženi bio u nekoj oružanoj formaciji. Ne zna ni da li je Petar Slijepčević bio pri nečijoj vojsci, ali je u to vreme bio u kući.